Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 224/2014

z dnia 10 marca 2014 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej

(Dz.U. L 70 z 11.3.2014, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 691/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r.	L 183	6	24.6.2014
►M2	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1276/2014 z dnia 1 grudnia 2014 r.	L 346	19	2.12.2014
►M3	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/324 z dnia 2 marca 2015 r.	L 58	39	3.3.2015
►M4	Rozporządzenie Rady (UE) 2015/734 z dnia 7 maja 2015 r.	L 117	11	8.5.2015
►M5	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1485 z dnia 2 września 2015 r.	L 229	1	3.9.2015
►M6	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/2454 z dnia 23 grudnia 2015 r.	L 339	36	24.12.2015
►M7	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/354 z dnia 11 marca 2016 r.	L 67	18	12.3.2016
►M8	Rozporządzenie Rady (UE) 2016/555 z dnia 11 kwietnia 2016 r.	L 96	1	12.4.2016
►M9	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/1442 z dnia 31 sierpnia 2016 r.	L 235	1	1.9.2016
►M10	Rozporządzenie Rady (UE) 2017/400 z dnia 7 marca 2017 r.	L 63	1	9.3.2017
►M11	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/890 z dnia 24 maja 2017 r.	L 138	1	25.5.2017
►M12	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/906 z dnia 29 maja 2017 r.	L 139	2	30.5.2017
►M13	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/1090 z dnia 20 czerwca 2017 r.	L 158	1	21.6.2017

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 224/2014

z dnia 10 marca 2014 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej

Artykuł 1

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „usługi pośrednictwa” oznaczają:

(i) negocjowanie lub zawieranie transakcji zakupu, sprzedaży lub dostawy towarów i technologii lub usług finansowych i technicznych z państwa trzeciego do któregokolwiek innego państwa trzeciego; lub

(ii) sprzedaż lub zakup towarów i technologii lub usług finansowych i technicznych, które znajdują się w państwie trzecim, w celu ich przekazania do innego państwa trzeciego;

b) „roszczenie” oznacza każde roszczenie, dochodzone w postępowaniu sądowym lub nie, zgłoszone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub po tym dniu, na mocy umowy bądź transakcji lub w związku z nimi, w szczególności obejmujące:

(i) roszczenie o wykonanie jakiegokolwiek zobowiązania powstałego na mocy umowy bądź transakcji lub w związku z nimi;

(ii) roszczenie o prolongatę lub spłatę zobowiązania, gwarancji finansowej lub odszkodowania w jakiejkolwiek formie;

(iii) roszczenie o odszkodowanie z tytułu umowy lub transakcji;

(iv) powództwo wzajemne;

(v) roszczenie uznania lub wykonania, łącznie z uznaniem na podstawie procedury *exequatur*, wyroku, orzeczenia arbitrażowego lub równoważnej decyzji, niezależnie od miejsca ich wydania;

c) „umowa lub transakcja” oznacza każdą transakcję, niezależnie od jej formy i mającego zastosowanie prawa, obejmującą jedną lub większą liczbę umów lub podobnych zobowiązań między tymi samymi lub różnymi stronami; do celów niniejszej definicji pojęcie „umowa” obejmuje zobowiązania, gwarancje lub listy gwarancyjne, w szczególności gwarancje finansowe lub finansowe listy gwarancyjne, oraz kredyty, prawnie niezależne lub nie, a także wszelkie przepisy z nimi związane, których źródłem jest taka transakcja lub które są z nią związane;

d) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II;

▼B

e) „zasoby gospodarcze” oznaczają wszelkiego rodzaju rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne, ruchome i nieruchome, które nie są funduszami, ale mogą być użyte do pozyskania funduszy, towarów lub usług;

f) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza uniemożliwienie wykorzystania zasobów gospodarczych do uzyskiwania funduszy, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, między innymi poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążenie hipoteką;

g) „zamrożenie funduszy” oznacza zapobieganie wszelkim ruchom tych funduszy, ich przekazywaniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem;

h) „fundusze” oznaczają aktywa finansowe i różnego rodzaju świadczenia, między innymi:

(i) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, weksle, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;

(ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, wierzytelności i zobowiązania dłużne;

(iii) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty papierów wartościowych, obligacje, weksle, warranty, skrypty dłużne, kontrakty na instrumenty pochodne;

(iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;

(v) kredyty, tytuły do przeprowadzania kompensat, gwarancje, gwarancje należytego wykonania umów lub inne zobowiązania finansowe;

(vi) akredytywy, konosamenty, umowy sprzedaży; oraz

(vii) dokumenty poświadczające udział w funduszach lub zasobach finansowych;

i) „Komitet Sankcji” oznacza komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych utworzony na mocy pkt 57 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2127 (2013);

j) „pomoc techniczna” oznacza wszelkie wsparcie techniczne związane z naprawami, pracami rozwojowymi, produkcją, montażem, testami, konserwacją oraz wszelką inną obsługę techniczną, mogące przyjmować formy takie jak instruktaż, doradztwo, szkolenia, przekazanie praktycznej wiedzy lub umiejętności lub usługi konsultingowe; pomoc techniczna obejmuje także pomoc udzielaną w formie ustnej;

▼B

k) „terytorium Unii” oznacza wszystkie terytoria państw członkowskich, do których stosuje się Traktat, na warunkach określonych w Traktacie, w tym ich przestrzeń powietrzną.

Artykuł 2

Zakazuje się udzielania, bezpośrednio lub pośrednio:

a) osobom, podmiotom lub organom z Republiki Środkowoafrykańskiej – albo do użytku w Republice Środkowoafrykańskiej – pomocy technicznej lub świadczenia usług pośrednictwa związanych z towarami i technologiami wyszczególnionymi we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej ([1]) (zwanym dalej „wspólnym wykazem uzbrojenia”) lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem towarów zawartych w tym wykazie;

b) finansowania lub pomocy finansowej związanych ze sprzedażą, dostarczaniem, transferem lub wywozem towarów i technologii wymienionych we wspólnym wykazie uzbrojenia, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczania kredytów eksportowych, a także ubezpieczeń i reasekuracji na potrzeby sprzedaży, dostaw, transferu lub wywozu takich produktów, lub na potrzeby udzielania związanej z tym pomocy technicznej bądź świadczenia usług pośrednictwa osobom, podmiotom lub organom z Republiki Środkowoafrykańskiej lub do użytku w Republice Środkowoafrykańskiej;

c) pomocy technicznej, finansowania lub pomocy finansowej, świadczenia usług pośrednictwa lub usług transportowych związanych z zapewnianiem uzbrojonego najemnego personelu wojskowego w Republice Środkowoafrykańskiej lub do wykorzystania w Republice Środkowoafrykańskiej.

▼M4

Artykuł 3

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 zakazy ustanowione w tym artykule nie mają zastosowania do udzielania pomocy technicznej, finansowania lub pomocy finansowej lub usług pośrednictwa:

a) przeznaczonych wyłącznie do wsparcia Wszechstronnej Zintegrowanej Misji Stabilizacyjnej ONZ w Republice Środkowoafrykańskiej (MINUSCA), regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej (AU–RTF), misji Unii i sił francuskich rozmieszczonych w Republice Środkowoafrykańskiej, lub do wykorzystania przez te podmioty;

b) związanych z odzieżą ochronną, w tym kamizelkami kuloodpornymi i hełmami wojskowymi, czasowo wwożonymi do Republiki Środkowoafrykańskiej – wyłącznie do osobistego użytku – przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy;

([1]) Dz.U. C 69 z 18.3.2010, s. 19.

▼M10

c) związanych z dostawami nieśmiercionośnego sprzętu oraz zapewnieniem pomocy, w tym operacyjnego i nieoperacyjnego szkolenia przeznaczonego dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym również państwowych cywilnych organów egzekwowania prawa, wyłącznie do celów wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej procesu reformy sektora bezpieczeństwa, we współpracy z Minusca, pod warunkiem że Komitet Sankcji został o nich wcześniej powiadomiony.

▼B

Artykuł 4

W drodze odstępstwa od art. 2, oraz pod warunkiem że udzielanie takiej pomocy technicznej lub usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej zostało uprzednio zatwierdzone przez Komitet Sankcji, zakazy określone w tym artykule nie mają zastosowania do:

a) świadczenia pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych z nieśmiercionośnym sprzętem wojskowym przeznaczonym wyłącznie do użytku humanitarnego lub ochronnego;

b) dostarczania pomocy technicznej, finansowania lub pomocy finansowej do sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu towarów lub technologii wyszczególnionych we wspólnym wykazie uzbrojenia albo udzielania związanej z tym pomocy technicznej lub usług pośrednictwa.

Artykuł 5

1. Zamraża się wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze będące własnością, pozostające w posiadaniu, w faktycznym władaniu lub pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów ujętych w wykazie w załączniku I.

2. Nie udostępnia się osobom fizycznym ani prawnym, podmiotom ani organom ujętym w wykazie w załączniku I, ani też na ich rzecz – bezpośrednio lub pośrednio – żadnych funduszy ani zasobów gospodarczych.

▼M10

3. W załączniku I wymieniono osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy, które Komitet Sankcji wskazał jako:

a) przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub utrudniające proces stabilizacji i pojednania, lub akty podsycające przemoc;

b) naruszające embargo na broń ustanowione w pkt 54 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013) lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały lub przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej, lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, lub jakiekolwiek porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną, w tym finansowanie i pomoc finansową, w związku z działaniami z użyciem przemocy prowadzonymi przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

c) uczestniczące w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu czynów naruszających prawo międzynarodowe praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, zależnie od przypadku, lub stanowiących nadużycie lub naruszenie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym również czynów związanych z atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym,

▼M10

zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

d) uczestniczące w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu aktów przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią w Republice Środkowoafrykańskiej;

e) rekrutujące dzieci lub angażujące je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

f) udzielające wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju;

g) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

h) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję Minusca, misje Unii i operacje francuskie, które je wspierają;

i) stojące na czele podmiotów wskazanych przez Komitet Sankcji lub które udzielały wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez Komitet Sankcji, lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub które stoją na czele podmiotów będących własnością lub kontrolowanych przez osoby lub podmioty wskazane przez Komitet Sankcji, udzielały im wsparcia lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem.

▼B

Artykuł 6

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych lub udostępnienie niektórych funduszy lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, o ile spełnione są następujące warunki:

a) dany właściwy organ ustalił, że fundusze lub zasoby gospodarcze są:

(i) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu ujętych w wykazie w załączniku I oraz członków ich rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

(ii) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych honorariów lub zwrot wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych; lub

(iii) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub usług związanych ze zwykłym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych; oraz

b) dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji o ustaleniu, o którym mowa w lit. a), i o swoim zamiarze udzielenia zezwolenia, a Komitet Sankcji nie wyraził sprzeciwu w ciągu pięciu dni roboczych od dnia powiadomienia.

▼B

Artykuł 7

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych lub udostępnienie niektórych funduszy lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, o ile odpowiedni właściwy organ stwierdził, że są one niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, a zainteresowane państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji o tych ustaleniach i Komitet Sankcji te ustalenia zatwierdził.

Artykuł 8

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

a) dane fundusze lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą umieszczenia w załączniku I osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 5, lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;

b) dane fundusze lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób mających takie roszczenia;

c) decyzja o zastawie lub orzeczenie nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu ujętych w wykazie w załączniku I;

d) uznanie decyzji o zastawie lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego; oraz

e) Komitet Sankcji został powiadomiony przez państwo członkowskie o zastawie lub orzeczeniu.

Artykuł 9

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 i pod warunkiem, że płatność dokonywana przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ ujęty w wykazie w załączniku I jest należna na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ lub na mocy zobowiązania je obciążającego zanim ta osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ zostały wskazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet Sankcji, właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

a) fundusze lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ ujęte w wykazie w załączniku I;

▼B

b) dokonanie płatności nie narusza art. 5 ust. 2; oraz

c) Komitet Sankcji został powiadomiony przez dane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia zezwolenia z dziesięciodniowym wyprzedzeniem.

Artykuł 10

1. Art. 5 ust. 2 nie stanowi przeszkody dla zasilania zamrożonych rachunków przez instytucje finansowe lub kredytowe otrzymujące fundusze przekazywane im przez strony trzecie na rachunek ujętych w wykazie osób fizycznych lub prawnych umieszczonym w załączniku I, podmiotów lub organów, o ile wszelkie kwoty dodatkowe na takich rachunkach zostają również zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwe organy o takich transakcjach.

2. Art. 5 ust. 2 nie stosuje się do księgowania na zamrożonych rachunkach:

a) odsetek i innych dochodów od tych rachunków;

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą umieszczenia w załączniku I osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 5; lub

c) płatności należnych z tytułu zastawu lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, zgodnie z art. 8; oraz

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności zostaną zamrożone zgodnie z art. 5 ust. 1.

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy służbowej, osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy:

a) niezwłocznie dostarczają wszelkie informacje, które ułatwiłyby przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, takie jak informacje dotyczące rachunków lub kwot zamrożonych zgodnie z art. 5, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym te osoby fizyczne i prawne, podmioty lub organy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, i przekazują takie informacje Komisji, bezpośrednio albo za pośrednictwem państw członkowskich; oraz

b) współpracują z właściwym organem przy weryfikacji takich informacji.

2. Wszelkie dodatkowe informacje uzyskane bezpośrednio przez Komisję są udostępniane państwom członkowskim.

3. Wszelkie informacje dostarczone lub otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane jedynie do celów, dla których je dostarczono lub otrzymano.

▼B

Artykuł 12

Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie środków, o których mowa w art. 2 i 5.

Artykuł 13

1. Osoby fizyczne lub prawne lub podmioty lub organy lub ich dyrektorzy lub pracownicy, którzy zamrażają fundusze i zasoby gospodarcze lub odmawiają ich udostępnienia w dobrej wierze i w oparciu o przekonanie, że działanie takie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie ponoszą z tego tytułu żadnej odpowiedzialności, chyba że zostanie dowiedzione, że fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone lub zatrzymane na skutek zaniedbania.

2. Działanie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów nie stanowi podstawy do żadnej odpowiedzialności z ich strony, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania mogą naruszyć zakazy określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 14

1. Nie są zaspokajane żadne roszczenia w związku z jakąkolwiek umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, przez środki nałożone na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym roszczenia odszkodowawcze lub jakiekolwiek inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o prolongatę lub spłatę zobowiązań, gwarancji lub odszkodowania, zwłaszcza gwarancji finansowych lub finansowych listów gwarancyjnych, w jakiejkolwiek formie, o ile zostały one wniesione przez:

a) wskazane osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy ujęte w wykazie w załączniku I;

b) wszelkie osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

2. We wszelkich postępowaniach zmierzających do zaspokojenia roszczenia ciężar dowodu, że zaspokojenie roszczenia nie jest zakazane przez ust. 1, spoczywa na osobie fizycznej lub prawnej, podmiocie lub organie dochodzącym zaspokojenia tego roszczenia.

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w ust. 1, do wystąpienia o sądową kontrolę legalności niewypełnienia zobowiązań umownych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 15

1. Komisja i państwa członkowskie informują się wzajemnie o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i dzielą się wszelkimi innymi dostępnymi im istotnymi informacjami w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacjami dotyczącymi:

a) funduszy zamrożonych na mocy art. 5 oraz zezwoleń udzielonych na mocy art. 7, 8 i 9;

▼B

b) naruszeń przepisów i trudności z ich egzekwowaniem oraz orzeczeń wydanych przez sądy krajowe.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują sobie wzajemnie oraz Komisji wszelkie inne dostępne im istotne informacje, które mogą mieć wpływ na skuteczne wdrożenie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Komisja jest uprawniona do zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 17

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet Sankcji umieszczają w wykazie osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ i przedstawiają uzasadnienie takiego wskazania, Rada umieszcza daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ w załączniku I. Rada powiadamia o swojej decyzji i uzasadnieniu daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi przedstawienie uwag.

2. W przypadku gdy zostają zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i stosownie informuje daną osobę, podmiot lub organ.

3. W przypadku gdy ONZ podejmuje decyzję o usunięciu z wykazu osoby, podmiotu lub organu, lub o zmianie danych identyfikacyjnych osoby, podmiotu lub organu umieszczonych w wykazie, Rada zmienia odpowiednio załącznik I.

Artykuł 18

Załącznik I obejmuje dostępne informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W odniesieniu do osób fizycznych informacje takie mogą obejmować nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku I umieszczana jest także data wskazania przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji.

Artykuł 19

1. Państwa członkowskie przyjmują przepisy określające sankcje mające zastosowanie w przypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

▼B

2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji przepisy, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 20

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i wskazują je na stronach internetowych wymienionych w załączniku II. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany swoich adresów stron internetowych wymienionych w załączniku II.

2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji swoje właściwe organy, w tym dane kontaktowe tych właściwych organów, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

3. Adres i inne dane kontaktowe Komisji na potrzeby powiadamiania, informowania lub innego porozumiewania się we wszystkich przypadkach, gdy wymagają tego przepisy niniejszego rozporządzenia, wskazane są w załączniku II.

Artykuł 21

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie:

a) na terytorium Unii, w tym także w granicach jej przestrzeni powietrznej;

b) na pokładach wszystkich statków powietrznych lub wodnych podlegających jurysdykcji państw członkowskich;

c) wobec każdej osoby będącej obywatelem jednego z państw członkowskich, przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;

d) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu, na terytorium Unii lub poza nim, zarejestrowanych lub utworzonych na mocy prawa państwa członkowskiego;

e) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej całkowicie lub częściowo na terytorium Unii.

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼M2

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5

▼M12

A. **Osoby**

1. **François Yangouvonda BOZIZÉ (*alias*: a) Bozize Yangouvonda)**

Data urodzenia: 14 października 1946 r.

Miejsce urodzenia: Mouila, Gabon.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: Uganda.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje dodatkowe:

Imię i nazwisko matki: Martine Kofio. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802796

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bozizé został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe

W porozumieniu ze swoimi poplecznikami Bozizé nakłaniał do ataku na Bangi, który miał miejsce 5 grudnia 2013 r. Od tego czasu Bozizé wciąż próbuje przeprowadzać operacje destabilizujące, aby podtrzymywać tarcia w stolicy Republiki Środkowoafrykańskiej. Bozizé rzekomo powołał bojówki Antybalaki, zanim uciekł z Republiki Środkowoafrykańskiej 24 marca 2013 r. W oświadczeniu Bozizé wezwał swoje bojówki do kontynuowania aktów okrucieństwa wobec obecnego aparatu władzy i islamistów. Bozizé rzekomo udzielał wsparcia finansowego i materialnego bojówkarzom, którzy prowadzą działania destabilizujące trwający proces przemian i zmierzające do przywrócenia władzy Bozizé. Bojówki Antybalaki składają się w większości z sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej, które po zamachu stanu rozproszyły się po kraju, a następnie zostały zreorganizowane przez Bozizé. Bozizé i jego poplecznicy kontrolują ponad połowę jednostek Antybalaki.

Siły lojalne wobec Bozizé były uzbrojone w karabiny automatyczne, moździerze i wyrzutnie rakietowe oraz w coraz większym stopniu uczestniczyły w atakach odwetowych na ludność muzułmańską Republiki Środkowoafrykańskiej. Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej szybko się pogorszyła po ataku sił Antybalaki w Bangi w dniu 5 grudnia 2013 r., w wyniku którego zginęło 700 osób.

2. **Nourredine ADAM (*alias*: a) Nureldine Adam; b) Nourreldine Adam; c) Nourreddine Adam; d) Mahamat Nouradine Adam)**

Funkcje: a) dyrektor generalny Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych; b) minister bezpieczeństwa; c) generał.

Data urodzenia: a) 1970 r. b) 1969 r. c) 1971 r. d) 1 stycznia 1970 r.

Miejsce urodzenia: Ndele, Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska. Nr paszportu: D00001184

▼M12

Adres: Birao, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje dodatkowe:

Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802798

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Nourredine został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe

Noureddine to jeden z pierwszych przywódców koalicji Séléka. Ustalono, że jest zarówno generałem, jak i przewodniczącym jednej ze zbrojnych grup rebeliantów koalicji Séléka: centrali PJCC, grupy znanej formalnie jako Konwent Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju, funkcjonującej także pod skrótem CPJP. Jako były przywódca odłamu „Fundamentalni" Konwentu Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju (CPJP/F) był wojskowym koordynatorem działań prowadzonych przez byłych członków koalicji Séléka podczas ofensyw w trakcie wcześniejszej rebelii w Republice Środkowoafrykańskiej między początkiem grudnia 2012 r. a marcem 2013 r. Bez pomocy udzielanej przez Noureddine oraz bliskich stosunków z czadyjskimi siłami specjalnymi koalicja Séléka nie byłaby w stanie przejąć władzy z rąk byłego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Françoisa Bozizé.

Od czasu mianowania Catherine Samby-Panzy tymczasową prezydent w dniu 20 stycznia 2014 r. był jednym z głównych architektów taktycznego wycofania się sił skupiających byłych członków koalicji Séléka do miejscowości Sibut, by zrealizować jego plan polegający na utworzeniu bastionu muzułmańskiego na północy kraju. Jednoznacznie apelował do swoich sił, by nie stosowały się do nakazów wydawanych przez rząd tymczasowy i przez przywódców wojskowych międzynarodowej misji wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA). Noureddine aktywnie kieruje siłami byłej koalicji Séléka, którą Michel Djotodia rozwiązał rzekomo we wrześniu 2013 r., i operacjami skierowanymi przeciwko dzielnicom chrześcijańskim oraz nadal w znacznym stopniu wspiera siły skupiające byłych członków koalicji Séléka działające w Republice Środkowoafrykańskiej i w znacznym stopniu nimi kieruje.

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. b) rezolucji 2134 (2014) jako „osoba odpowiedzialna za uczestnictwo w planowaniu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub, zależnie od przypadku, międzynarodowe przepisy humanitarne, kierowaniu nimi lub ich popełnianiu".

Po przejęciu kontroli w Bangi przez koalicję Séléka w dniu 24 marca 2013 r., Nourredine Adam został mianowany ministrem bezpieczeństwa, a następnie dyrektorem generalnym Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (*Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques – CEDAD*, nieistniejących już służb wywiadowczych Republiki Środkowoafrykańskiej). Nourredine Adam używał CEDAD jako swojej osobistej policji politycznej, dokonującej wielu niesłusznych aresztowań, aktów tortur i egzekucji pozasądowych. Ponadto był jedną z głównych postaci stojących za krwawą operacją w Boy Rabe. W sierpniu 2013 r. siły koalicji Séléka przypuściły szturm na Boy Rabe, dzielnicę w Republice Środkowoafrykańskiej uważaną za bastion zwolenników Françoisa Bozizé i jego grupy etnicznej. Pod pretekstem poszukiwania tajnych składów broni, wojska koalicji Séléka – jak wynika z doniesień – zabiły dziesiątki osób cywilnych, a następnie zdemolowały i splądrowały dzielnicę. Gdy napaści takie rozprzestrzeniły się na pozostałe dzielnice, tysiące mieszkańców opanowały lotnisko międzynarodowe, które uważane było za bezpieczne ze względu na obecność wojsk francuskich, i zajęły pas startowy.

▼M12

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. d) rezolucji 2134 (2014) jako „osoba odpowiedzialna za wspieranie ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych".

Na początku 2013 r. Nourredine Adam odgrywał ważną rolę w sieciach finansujących byłą koalicję Séléka. Podróżował do Arabii Saudyjskiej, Kataru i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, by gromadzić fundusze na wcześniejszy bunt. Działał także jako pośrednik dla wywodzącego się z Czadu gangu przemycającego diamenty między Republiką Środkowoafrykańską a Czadem.

▼M3

_____

▼M12

4. **Alfred YEKATOM (alias: a) Alfred Yekatom Saragba b) Alfred Ekatom c) Alfred Saragba d) pułkownik Rombhot e) pułkownik Rambo f) pułkownik Rambot g) pułkownik Rombot h) pułkownik Romboh)**

Funkcje: Starszy kapral Forces Armées Centrafricaines (FACA)

Data urodzenia: 23 czerwca 1976 r.

Miejsce urodzenia: Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: a) Mbaiki, prowincja Lobaye, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 72 15 47 07/+236 75 09 43 41), b) Bimbo, prowincja Ombella-Mpoko, Republika Środkowoafrykańska (poprzednie miejsce pobytu)

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe:

Kontrolował dużą grupę uzbrojonych bojówkarzy i dowodził nią. Imię i nazwisko ojca (ojciec adopcyjny): Ekatom Saragba (alternatywna pisownia: Yekatom Saragba). Brat: Yves Saragba, dowódca bojówek Antybalaki w Batalimo w prowincji Lobaye oraz były żołnierz FACA. Opis cech fizycznych: kolor oczu: czarny; kolor włosów: łysy; kolor skóry: czarny; wzrost: 170 cm; waga: 100 kg. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891143

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Alfred Yekatom został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc".

Informacje dodatkowe

Alfred Yekatom, znany również jako pułkownik Rombhot, jest przywódcą odłamu bojówki ruchu Antybalaki, znanego jako „Antybalaka z południa". Służył w randze starszego kaprala w *Forces Armées Centrafricaines* (FACA – środkowoafrykańskie siły zbrojne).

▼M12

Yekatom przeprowadzał i wspierał akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe, lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych. Yekatom kontrolował dużą grupę uzbrojonych bojówkarzy i dowodził nią; grupa ta działała w dystrykcie PK9 w Bangi, jak również w miejscowościach Bimbo (prowincja Ombella-Mpoko), Cekia Pissa i Mbaïki (stolicy prowincji Lobaye), oraz miała siedzibę w okręgu leśnym w Batalimo.

Yekatom bezpośrednio kontrolował kilkanaście posterunków obsadzonych przez średnio dziesięciu uzbrojonych bojówkarzy ubranych w mundury wojskowe i noszących broń, w tym karabiny automatyczne, od głównego mostu między Bimbo i Bangi po Mbaïki (prowincja Lobaye) oraz od Pissy do Batalimo (w pobliżu granicy z Republiką Konga), pobierając bezprawne podatki od prywatnych pojazdów i motocykli, przewozów pasażerskich i ciężarówek eksportujących zasoby leśne do Kamerunu i Czadu, jak również od statków pływających po rzece Ubangi. Zaobserwowano, że Yekatom osobiście pobierał część tych bezprawnych podatków. Yekatom i jego bojówki zabijali również podobno ludność cywilną.

5. **Habib SOUSSOU (*alias*: Soussou Abib)**

Funkcje: a) koordynator ds. Antybalaki w prowincji Lobaye b) kapral środkowoafrykańskich sił zbrojnych (FACA)

Data urodzenia: 13 marca 1980 r.

Miejsce urodzenia: Boda, Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: Boda, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 72198628).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe:

Mianowany 11 kwietnia 2014 r. dowódcą strefy (COMZONE) w miejscowości Boda, a 28 czerwca 2014 r. – w całej prowincji Lobaye. Pod jego dowództwem nadal miały miejsce zabójstwa, starcia i ataki wymierzone wobec pracowników organizacji humanitarnych i pomocowych. Opis cech fizycznych: kolor oczu: brązowy; kolor włosów: czarny; wzrost: 160 cm; waga: 60 kg. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891199

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Habib Soussou został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i e) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc”, „osoba uczestnicząca w nadzorowaniu, planowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub

▼M12

łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem" oraz „osoba utrudniająca dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej, lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe

Habib Soussou został mianowany 11 kwietnia 2014 r. dowódcą strefy Antybalaki (COMZONE) w miejscowości Boda; stwierdził, że w związku z tym jest odpowiedzialny za zapewnianie bezpieczeństwa w *sous-préfecture*. 28 czerwca 2014 r. ogólny koordynator Antybalaki Patrice Edouard Ngaïssona mianował Habiba Soussou koordynatorem prowincjonalnym w miejscowości Boda od 11 kwietnia 2014 r., a od 28 czerwca 2014 r. – w całej prowincji Lobaye. Zabójstwa, starcia i ataki przeprowadzane przez siły Antybalaki w miejscowości Boda wymierzone wobec pracowników organizacji humanitarnych i pomocowych miały miejsce co tydzień w obszarach, w których Soussou jest dowódcą lub koordynatorem Antybalaki. Soussou i siły Antybalaki w tych obszarach obrali również za cel ludność cywilną i kierowali do niej groźby.

6. **Oumar YOUNOUS ABDOULAY (*alias*: a) Oumar Younous; b) Omar Younous; c) Oumar Sodiam; d) Oumar Younous M'Betibangui).**

Funkcje: Generał byłej koalicji Séléka.

Data urodzenia: 2 kwietnia 1970 r.

Obywatelstwo: sudańskie, paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej nr D 00000898, wydany 11 kwietnia 2013 r. (ważny do 10 kwietnia 2018 r.).

Adres: a) Bria, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 75507560); b) Birao, Republika Środkowoafrykańska; c) Tullus, Darfur południowy, Sudan (poprzednie miejsce pobytu).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe:

Jest przemytnikiem diamentów i trzygwiazdkowym generałem koalicji Séléka oraz bliskim powiernikiem byłego tymczasowego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Michela Djotodii. Opis cech fizycznych: kolor włosów: czarny; wzrost: 180 cm; należy do grupy etnicznej Fulani. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Według doniesień zmarł 11 października 2015 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5903116

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Oumar Younous został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. d) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc" oraz „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe

Oumar Younous, jako generał byłej koalicji Séléka i przemytnik diamentów, udzielał wsparcia ugrupowaniu zbrojnemu poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, oraz handel nimi w Republice Środkowoafrykańskiej.

▼M12

W październiku 2008 r. Oumar Younous, były kierowca skupującego diamenty przedsiębiorstwa SODIAM, przystąpił do ugrupowania rebeliantów *Mouvement des Libérateurs Centrafricains pour la Justice* (MLCJ). W grudniu 2013 r. ustalono, że Oumar Younous jest trzygwiazdkowym generałem koalicji Séléka oraz bliskim powiernikiem byłego tymczasowego prezydenta Michela Djotodii.

Younous jest zamieszany w handel diamentami z miejscowości Bria i Sam Ouandja do Sudanu. Źródła donoszą, że Oumar Younous był zaangażowany w odbieranie przesyłek z diamentami ukrytych w miejscowości Bria i zabieranie ich do Sudanu na sprzedaż.

7. **Haroun GAYE (*alias*: a) Haroun Geye; b) Aroun Gaye; c) Aroun Geye).**

Funkcje: Sprawozdawca ds. koordynacji politycznej *Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique* (Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC)).

Data urodzenia: a) 30.1.1968 r.; b) 30.1.1969 r.

Nr paszportu: Republika Środkowoafrykańska numer O00065772 (po literze „O” następują trzy zera), data ważności: 30.12.2019.

Adres: Bangi, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 17 grudnia 2015 r.

Informacje dodatkowe:

Gaye jest jednym z przywódców *Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique* (Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC)) (nieumieszczonego w wykazie), zmarginalizowanego ugrupowania zbrojnego byłej koalicji Seleka w Bangi. Jest również przywódcą tzw. „Defense Committee” („Komitetu Obronnego”) dystryktu PK5 w Bangi (znanego jako „PK5 Resistance” lub „Texas”) (nieumieszczonego w wykazie), wymuszającego pieniądze od mieszkańców i stosującego przemoc fizyczną. Gaye został mianowany 2 listopada 2014 r. przez Nourredine Adama (CFi.002) jako sprawozdawca ds. koordynacji politycznej FPRC. 9 maja 2014 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa ustanowiony na mocy rezolucji nr 2127 (2013) w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej umieścił Adama w swoim wykazie sankcji. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5915753

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Haroun Gaye został umieszczony w wykazie 17 grudnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i 12 lit. b) i f) rezolucji nr 2196 (2015) jako osoba „przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem”, oraz „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają”.

Informacje dodatkowe

Haroun Gaye był od początku 2014 r. jednym z przywódców ugrupowania zbrojnego działającego w dystrykcie PK5 w Bangi. Przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego dystryktu PK5 twierdzą, że Gaye i jego ugrupowanie zbrojne podsycają konflikt w Bangi, sprzeciwiają się pojednaniu i uniemożliwiają ludności przemieszczanie się do i z trzeciego

▼M12

dystryktu Bangi. Dnia 11 maja 2015 r. Gaye zablokował wraz z 300 demonstrantami dostęp do Tymczasowej Rady Narodowej, by zakłócić obrady podczas ostatniego dnia forum w Bangi. Według doniesień, koordynując zakłócanie obrad, Gaye współpracował z członkami Antybalaki.

Dnia 26 czerwca 2015 r. Gaye zakłócił z małą grupą rozpoczęcie rejestracji wyborców w dystrykcie PK5 w Bangi, powodując zamknięcie procesu rejestracji.

Dnia 2 sierpnia 2015 r. członkowie misji MINUSCA próbowali aresztować Gaye zgodnie z postanowieniami pkt 32 lit. f) ppkt (i) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 2217 (2015). Gaye, który prawdopodobnie został poinformowany o próbie aresztowania, był na nie przygotowany i otoczony osobami uzbrojonymi w broń ciężką. Siły Gaye otworzyły ogień do wspólnej grupy zadaniowej MINUSCA. Podczas trwającej siedem godzin wymiany ognia ludzie Gaye użyli przeciwko żołnierzom MINUSCA broni palnej, granatów ręcznych i granatów o napędzie rakietowym i zabili jednego żołnierza sił pokojowych, a ranili ośmiu. Gaye był zaangażowany we wspieranie brutalnych protestów i starć pod koniec września 2015 r., co wydawało się być próbą zamachu stanu w celu obalenia rządu tymczasowego. Za próbą zamachu stanu stali prawdopodobnie zwolennicy byłego prezydenta Françoisa Bozizé w sojuszu z Gaye i innymi przywódcami FPRC. Wydaje się, że celem Gaye było dokonanie serii ataków odwetowych, które mogłyby utrudnić przeprowadzenie zbliżających się wyborów. Gaye był odpowiedzialny za koordynację działań ze zmarginalizowanymi częściami Antybalaki.

Dnia 1 października 2015 r. w dystrykcie PK5 w Bangi odbyło się spotkanie Eugène'a Barreta Ngaïkosseta, członka zmarginalizowanej grupy Antybalaki, i Gaye, którego celem było zaplanowanie wspólnego ataku na Bangi w sobotę, dnia 3 października. Grupa Gaye uniemożliwiła ludności dystryktu PK5 opuszczanie go, by wzmocnić tożsamość ludności muzułmańskiej i zaostrzyć napięcia między grupami etnicznymi i uniemożliwić pojednanie. Dnia 26 października 2015 r. Gaye i jego grupa zakłócili spotkanie arcybiskupa Bangi i imama centralnego meczetu w Bangi, a także zagrozili delegacji, która musiała wycofać się z centralnego meczetu i uciec do dystryktu PK5.

8. **Eugène BARRET NGAÏKOSSET (*alias*: a) Eugene Ngaikosset; b) Eugene Ngaikoisset; c) Eugene Ngakosset; d) Eugene Barret Ngaikosse; e) Eugene Ngaikouesset; f) 'The Butcher of Paoua'; g) Ngakosset)**

Funkcje: a) były kapitan, Straż Prezydencka Republiki Środkowoafrykańskiej; b) były kapitan, marynarka wojenna Republiki Środkowoafrykańskiej.

Krajowy numer identyfikacyjny: wojskowy numer identyfikacyjny sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej (FACA): 911-10-77.

Adres: a) Bangi, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 17 grudnia 2015 r.

Informacje dodatkowe:

Kapitan Eugène Barret Ngaïkosset jest byłym członkiem Straży Prezydenckiej byłego prezydenta Françoisa Bozizé i jest powiązany z ruchem Antybalaka. Dnia 17 maja 2015 r. uciekł z więzienia po ekstradycji z Brazzaville i utworzył własną frakcję Antybalaki złożoną z byłych bojowników FACA.

▼M12

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Eugène Barret Ngaïkosset został umieszczony w wykazie 17 grudnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i f) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej"; „osoba uczestnicząca w nadzorowaniu, planowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem"; oraz „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają".

Informacje dodatkowe

Ngaïkosset jest jednym z głównych sprawców przemocy, która wybuchła w Bangi pod koniec września 2015 r. Ngaïkosset i inni członkowie Antybalaki współpracowali z marginalizowanymi członkami byłej koalicji Séléka, dążąc do destabilizacji rządu tymczasowego Republiki Środkowoafrykańskiej. W nocy z dnia 27 na 28 września 2015 r. Ngaïkosset i inni dokonali nieskutecznego ataku na obóz żandarmerii „Izamo" w celu kradzieży broni i amunicji. Dnia 28 września grupa otoczyła biura państwowego radia Republiki Środkowoafrykańskiej.

Dnia 1 października 2015 r. w dystrykcie PK5 w Bangi odbyło się spotkanie Ngaïkosseta i Harouna Gaye, przywódcy *Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique* (Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC)), którego celem było zaplanowanie wspólnego ataku na Bangi w sobotę, dnia 3 października.

Dnia 8 października 2015 r. minister sprawiedliwości Republiki Środkowoafrykańskiej ogłosił zamiar zbadania roli Ngaïkosseta i innych osób w aktach przemocy, które miały miejsce we wrześniu 2015 r. w Bangi. Ngaïkosset i inni zostali uznani za zamieszanych w„rażące akty stanowiące naruszenia zasad dotyczących wewnętrznego bezpieczeństwa państwa, spiskowanie, podżeganie do wojny domowej, nieposłuszeństwo obywatelskie, nienawiść i współudział". Organy ścigania Republiki Środkowoafrykańskiej zostały poinstruowane, by rozpocząć śledztwo, które miałoby doprowadzić do odszukania i aresztowania sprawców i wspólników.

Dnia 11 października 2015 r. Ngaïkosset miał zwrócić się do bojówki Antybalaki pod jego dowództwem z poleceniem przeprowadzenia porwań, ze szczególnym uwzględnieniem obywateli francuskich, lecz również polityków Republiki Środkowoafrykańskiej i urzędników ONZ, w celu wymuszenia ustąpienia tymczasowego prezydenta, Catherine Samby-Panzy.

9. **Joseph KONY (*Alias*: a) Kony b) Joseph Rao Kony c) Josef Kony d) Le Messie sanglant)**

Funkcje: Dowódca Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1959 r. b) 1960 r. c) 1961 r. d) 1963 r. e) 18 września 1964 r. f) 1965 r. g) (sierpień 1961 r.) h) (lipiec 1961 r.) i) 1 stycznia 1961 r. j) (kwiecień 1963 r.)

Miejsce urodzenia: a) wieś Palaro, parafia Palaro, hrabstwo Omoro, okręg Gulu, Uganda b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda c) Atyak, Uganda

Obywatelstwo: Paszport ugandyjski

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska, b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

▼M12

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 7 marca 2016 r.

Informacje dodatkowe:

Kony jest założycielem i przywódcą Bożej Armii Oporu (Lord's Resistance Army – LRA) (CFe.002). Pod jego przywództwem LRA dopuszcza się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. LRA jest odpowiedzialna za porwania, przesiedlenia, akty przemocy seksualnej i zabójstwa wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; dopuszcza się też plądrowania i niszczenia własności cywilnej. Imię ojca: Luizi Obol. Imię matki: Nora Obol. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932340

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Joseph Kony został umieszczony w wykazie w dniu 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. b), c) i d) rezolucji 2262 (2016) jako „osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej", „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem", „osoba rekrutująca dzieci lub angażująca je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego" oraz „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju".

Informacje dodatkowe

Kony założył Bożą Armię Oporu (LRA) i jest określany jako założyciel ugrupowania, przywódca religijny, przewodniczący i głównodowodzący. LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska Kony nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Kony jako przywódca LRA tworzy i realizuje strategię ugrupowania, wydając również rozkazy ciągłego atakowania i stosowania przemocy wobec ludności cywilnej. Od grudnia 2013 r. LRA pod przywództwem Josepha Kony'ego dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi – obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu – dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakaz aresztowania Kony'ego. MTK postawił mu dwanaście zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstwa, zniewolenia, zniewolenia seksualnego, gwałtu, niehumanitarnego postępowania polegającego na spowodowaniu poważnych obrażeń ciała i cierpień oraz dwadzieścia

▼M12

jeden zarzutów zbrodni wojennych, w tym morderstwa, okrutnego traktowania ludności cywilnej, celowego przeprowadzenia ataku na ludność cywilną, grabieży, nakłaniania do gwałtu, jak również wcielania do armii dzieci w wieku poniżej 15 lat poprzez ich uprowadzanie.

Kony wydał rebeliantom rozkaz ciągłego rabowania diamentów i złota indywidualnym górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień niektóre minerały są następnie transportowane przez ugrupowanie Josepha Kony'ego do Sudanu lub sprzedawane lokalnym cywilom i byłym członkom koalicji Séléka.

Kony polecił także swoim bojownikom, aby nielegalnie polowali na słonie w Parku Narodowym Garamba w Demokratycznej Republice Konga, skąd według doniesień ciosy słoni transportowane są przez wschodnią część Republiki Środkowoafrykańskiej do Sudanu, gdzie według doniesień wysoko postawieni funkcjonariusze LRA sprzedają je i handlują nimi z sudańskimi biznesmenami i lokalnymi urzędnikami. Handel kością słoniową stanowi dla ugrupowania Kony'ego istotne źródło dochodów. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

10. **Ali KONY (*Alias*: a) Ali Lalobo b) Ali Mohammad Labolo c) Ali Mohammed d) Ali Mohammed Lalobo e) Ali Mohammed Kony f) Ali Mohammed Labola g) Ali Mohammed Salongo h) Ali Bashir Lalobo i) Ali Lalobo Bashir j) Otim Kapere k) „Bashir" l) „Caesar" m) „One-P" n) „1-P"**

Funkcje: Zastępca dowódcy Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1994 r. b) 1993 r. c) 1995 r. d) 1992 r.

Adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 23 sierpnia 2016 r.

Informacje dodatkowe:

Ali Kony jest zastępcą dowódcy Bożej Armii Oporu (LRA), podmiotu umieszczonego w wykazie, i synem przywódcy LRA Josepha Kony'ego, osoby umieszczonej w wykazie. Ali Kony został włączony do hierarchii przywództwa LRA w 2010 r. Należy do grupy oficerów LRA wyższego stopnia, którzy pracują z Josephem Konym. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971056

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Ali Kony został umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. d) i g) rezolucji nr 2262 (2016) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej"; „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju"; „osoba stojąca na czele podmiotów wskazanych przez komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt. 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016) lub osoba, która udzielała wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez ten komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt. 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016), działała na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub podmiotu będącego własnością wskazanej osoby lub podmiotu lub przez nie kontrolowanego".

▼M12

Ali Kony jest uważany za potencjalnego następcę Josepha Kony'ego jako przywódca LRA. Ali jest w coraz większym stopniu zaangażowany w planowanie operacyjne LRA i jest postrzegany jako osoba umożliwiająca dotarcie do Josepha Kony'ego. Ali jest także oficerem wywiadu LRA mającym do 10 podwładnych.

Ali i jego brat Salim Kony byli odpowiedzialni za utrzymanie dyscypliny w szeregach LRA. Uznaje się, że obaj bracia należą do wąskiego grona najbliższych współpracowników Josepha Kony'ego i są odpowiedzialni za wykonywanie jego rozkazów. Obaj podejmowali decyzje dyscyplinarne, aby ukarać lub zabić członków LRA, którzy naruszali zasady LRA. Zgodnie z rozkazami wydawanymi przez Josepha Kony'ego, Salim i Ali biorą udział w nielegalnym przewozie kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez Republikę Środkowoafrykańską do spornego regionu Kafia Kingi z przeznaczeniem na sprzedaż lub handel z lokalnymi kupcami.

Ali Kony jest odpowiedzialny za negocjowanie cen kości słoniowej i handel barterowy kością słoniową z kupcami. Ali spotyka się raz lub dwa razy w miesiącu z kupcami, aby negocjować cenę kości słoniowej LRA w dolarach amerykańskich lub funtach sudańskich lub by prowadzić handel bronią, amunicją i żywnością. Joseph Kony nakazał Alemu użyć największych ciosów słoni do zakupu min przeciwpiechotnych, aby otoczyć obóz Kony'ego. W lipcu 2014 r. Ali Kony nadzorował operację przekazania 52 kawałków kości słoniowej w celu dostarczenia ich Josephowi Kony'emu, a następnie ich sprzedaży.

W kwietniu 2015 r. Salim Kony opuścił Kafia Kingi, aby odebrać ładunek ciosów słoni. W maju Salim uczestniczył w transporcie 20 kawałków kości słoniowej z DRK do Kafia Kingi. Mniej więcej w tym samym czasie Ali spotkał się z kupcami w celu zakupu dostaw i zaplanowania spotkania w przyszłości służącego kolejnym transakcjom oraz w celu uzgodnienia w imieniu LRA warunków zakupu, jak się ocenia, kości słoniowej, której przewóz eskortował Salim.

11. **Salim KONY (Alias: a) Salim Saleh Kony b) Salim Saleh c) Salim Ogaro d) Okolu Salim e) Salim Saleh Obol Ogaro f) Simon Salim Obol)**

Funkcje: Zastępca dowódcy Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1992 r. b) 1991 r. c) 1993 r.

Adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie) b) Republika Środkowoafrykańska

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 23 sierpnia 2016 r.

Informacje dodatkowe:

Salim Kony jest zastępcą dowódcy Bożej Armii Oporu (LRA), podmiotu umieszczonego w wykazie, i synem przywódcy LRA Josepha Kony'ego, osoby umieszczonej w wykazie. Salim Kony został włączony do hierarchii przywództwa LRA w 2010 r. Należy do grupy oficerów LRA wyższego stopnia, którzy pracują z Josephem Konym. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971058

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Salim Kony został umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. d) i g) rezolucji nr 2262 (2016) jako osoba „odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym

▼M12

diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju"; „osoba stojąca na czele podmiotów wskazanych przez komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt. 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016) lub osoba, która udzielała wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez ten komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt. 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016), działała na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub podmiotu będącego własnością wskazanej osoby lub podmiotu lub przez nie kontrolowanego".

Salim Kony jest głównym dowódcą „sztabu polowego" LRA i od najmłodszych lat wspólnie z Josephem Konym planował ataki i środki obronne LRA. Poprzednio Salim przewodził grupie zapewniającej bezpieczeństwo Josephowi Kony'emu. Niedawno Joseph Kony powierzył Salimowi zarządzanie sieciami finansowymi i logistycznymi LRA.

Salim i jego brat Ali Kony byli odpowiedzialni za utrzymanie dyscypliny w szeregach LRA. Uznaje się, że obaj bracia należą do wąskiego grona najbliższych współpracowników Josepha Kony'ego i są odpowiedzialni za wykonywanie jego rozkazów. Obaj podejmowali decyzje dyscyplinarne, aby ukarać lub zabić członków LRA, którzy naruszali zasady LRA. Według doniesień Salim Kony zabijał członków LRA, którzy zamierzali zbiec, i składał sprawozdania Josephowi Kony'emu na temat działalności grupy i członków LRA.

Zgodnie z rozkazami wydawanymi przez Josepha Kony'ego, Salim i Ali biorą udział w nielegalnym przewozie kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez Republikę Środkowoafrykańską do spornego regionu Kafia Kingi z przeznaczeniem na sprzedaż lub handel z lokalnymi kupcami.

Salim często udaje się na granicę z Republiką Środkowoafrykańską z kilkunastoma bojownikami, aby odebrać i eskortować inne grupy LRA przewożące kość słoniową z Parku Narodowego Garamba na północ kraju. W kwietniu 2015 r. Salim opuścił Kafia Kingi, aby odebrać ładunek ciosów słoni. W maju Salim uczestniczył w transporcie 20 kawałków kości słoniowej z DRK do Kafia Kingi.

Wcześniej, w czerwcu 2014 r., Salim przekroczył granicę DRK z grupą bojowników LRA, aby nielegalnie polować na słonie w Parku Narodowym Garamba. Joseph Kony powierzył Salimowi również zadanie eskortowania dwóch dowódców LRA do Parku Narodowego Garamba, aby zlikwidować znajdujące się tam tajne składy kości słoniowej sprzed wielu lat. W lipcu 2014 r. Salim Kony spotkał się z drugą grupą LRA, aby do Kafia Kingi przetransportować kość słoniową – łącznie 52 kawałki. Salim był odpowiedzialny za rozliczanie się z kości słoniowej przed Josephem Konym i za przekazywanie grupom LRA informacji na temat transakcji dotyczących kości słoniowej.

▼M13

12. **Abdoulaye HISSENE (*alias*: a) Abdoulaye Issène; b) Abdoulaye Hissein; c) Hissene Abdoulaye; d) Abdoulaye Issène Ramadane; e) Abdoulaye Issene Ramadan; f) Issene Abdoulaye)**

Data urodzenia: 1967

Miejsce urodzenia: Ndele, Bamingui-Bangoran, Republika Środkowoafrykańska

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska

Nr paszportu: paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej nr D00000897, wydany w dniu 5 kwietnia 2013 r. (ważny do dnia 4 kwietnia 2018 r.)

▼M13

Adres: a) KM5, Bangi, Republika Środkowoafrykańska; b) Nana-Grebizi, Republika Środkowoafrykańska

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 17 maja 2017 r.

Inne informacje: Hissène pełnił funkcję ministra ds. młodzieży i sportu jako członek rządu byłego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Michela Djotodii. Przedtem był szefem partii politycznej Convention of Patriots for Justice and Peace (Konwent Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju). Obwołał się również przywódcą zbrojnych bojówek w Bangi, w szczególności w dzielnicy „PK5" (3. dystrykt).

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Abdoulaye Hissène został umieszczony w wykazie w dniu 17 maja 2017 r. na mocy pkt 16 i 17 lit. g) rezolucji 2339 (2017) jako osoba „odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym aktów zagrażających procesowi przemian politycznych lub procesowi stabilizacji i pojednania lub utrudniających je, lub aktów podsycających przemoc" oraz osoba „uczestnicząca w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają".

Informacje dodatkowe:

Abdoulaye Hissène i inni członkowie byłej koalicji Séléka współpracowali z bandytami z Antybalaki, w sojuszu z byłym prezydentem Republiki Środkowoafrykańskiej François Bozizém, w tym z Maxime'em Mokomem, aby nakłaniać do gwałtownych protestów i starć we wrześniu 2015 r. w związku z nieudanym zamachem stanu mającym na celu obalenie rządu, podczas gdy ówczesna prezydent okresu przejściowego, Catherine Samba-Panza, uczestniczyła w Zgromadzeniu Ogólnym ONZ w 2015 r. Mokom, Hissène i inni zostali oskarżeni przez rząd Republiki Środkowoafrykańskiej o różne przestępstwa, w tym zabójstwo, podpalenie, tortury i grabież, dokonane w związku z nieudanym zamachem stanu.

Od 2015 r. Hissène stał się jednym z głównych przywódców zbrojnych bojówek działających w dzielnicy „PK5" w Bangi; bojówki te liczą ponad 100 mężczyzn. W tej roli zakłócał swobodę przemieszczania się i powrotu władz państwowych na tym obszarze, w tym poprzez nielegalne opodatkowanie transportu i działalności handlowej. W drugiej połowie 2015 r. Hissène pełnił rolę przedstawiciela „Nairobistów" byłej koalicji Séléka w Bangi, działając w porozumieniu z bojówkarzami Antybalaki pod przywództwem Mokoma. Uzbrojeni mężczyźni pod kontrolą Harouna Gaye'a i Hissène'a uczestniczyli w brutalnych wydarzeniach, które miały miejsce w Bangi od dnia 26 września do dnia 3 października 2015 r.

Członkowie ugrupowania Hissène'a są podejrzewani o uczestnictwo w ataku przeprowadzonym w dniu 13 grudnia 2015 r. – w dniu referendum konstytucyjnego – na pojazd Mohameda Moussy Dhaffane'a, przywódcy byłej koalicji Séléka. Hissène jest oskarżony o zaplanowanie aktów przemocy w dzielnicy KM5 w Bangi, w wyniku których zginęło pięć osób, dwadzieścia zostało rannych, a mieszkańcom uniemożliwiono oddanie głosu w referendum konstytucyjnym. Hissène naraził na ryzyko proces wyborczy poprzez uruchomienie cyklu ataków odwetowych między różnymi ugrupowaniami.

W dniu 15 marca 2016 r. Hissène został zatrzymany przez policję w porcie lotniczym M'poko w Bangi i przekazany do sekcji badań i dochodzeń żandarmerii krajowej. Następnie został uwolniony przez swoje bojówki z użyciem siły i ukradł jedną sztukę broni przekazaną uprzednio przez misję MINUSCA w ramach wniosku o wyłączenie zatwierdzonego przez Komitet.

▼M13

W dniu 19 czerwca 2016 r., w następstwie aresztowania muzułmańskich przedsiębiorców przez wewnętrzne siły bezpieczeństwa w „PK 12", bojówki Gaye'a i Hissène'a porwały pięciu policjantów sił krajowych w Bangi. W dniu 20 czerwca misja MINUSCA podjęła próby uwolnienia tych policjantów. Doszło do wymiany ognia między uzbrojonymi mężczyznami kierowanymi przez Gaye'a i Hissène'a a siłami pokojowymi usiłującymi uwolnić zakładników. W rezultacie zginęło co najmniej sześć osób, a jeden członek sił pokojowych został ranny.

W dniu 12 sierpnia 2016 r. Hissène objął przywództwo nad konwojem składającym się z sześciu pojazdów z silnie uzbrojonymi osobnikami. Uciekający z Bangi konwój został przechwycony przez misję MINUSCA na południe od Sibutu. W drodze na północ doszło do wymiany ognia między konwojem a wewnętrznymi siłami bezpieczeństwa w kilku punktach kontrolnych. Konwój został ostatecznie zatrzymany przez misję MINUSCA 40 km na południe od Sibutu. Po wielokrotnej wymianie ognia misja MINUSCA ujęła jedenastu mężczyzn, ale Hissène i kilku innych uciekło. Aresztowani osobnicy wyjaśnili misji MINUSCA, że Hissène był przywódcą konwoju, który miał na celu dojechanie do miejscowości Bria i uczestniczenie w zgromadzeniu ugrupowań byłej koalicji Séléka organizowanym przez Nourredine'a Adama.

W sierpniu i we wrześniu 2016 r. panel ekspertów dwukrotnie udał się do Sibutu w celu przeprowadzenia inspekcji obiektów znalezionych przy konwoju Hissène'a, Gaye'a i Hamita Tidjaniego, zajętym przez misję MINUSCA w dniu 13 sierpnia. Panel przeprowadził również inspekcję amunicji przechwyconej w domu Hissène'a w dniu 16 sierpnia. Śmiercionośny i nieśmiercionośny sprzęt wojskowy znaleziono w sześciu pojazdach oraz przy zatrzymanych osobach. W dniu16 sierpnia 2016 r. żandarmeria centralna dokonała przeszukania w domu Hissène'a w Bangi. Znaleziono ponad 700 sztuk broni.

W dniu 4 września 2016 r. grupa złożona z członków byłej koalicji Séléka przybywająca z Kaga-Bandoro na sześciu motocyklach po Hissène'a i jego popleczników otworzyła ogień do misji MINUSCA niedaleko miejscowości Dékoa. W trakcie tego incydentu zginął jeden bojownik byłej koalicji Séléka, raniono dwóch członków sił pokojowych i jedną osobę cywilną.

▼M12

B. **Podmioty**

1. **BUREAU D'ACHAT DE DIAMANT EN CENTRAFRIQUE/KARDIAM (*alias*: a) BADICA/KRDIAM b) KARDIAM)**

Adres: a) BP 333, Bangi, Republika Środkowafrykańska (Tel. +32 3 2310521, Faks +32 3 2331839, email: kardiam.bvba@skynet.be, strona internetowa: www.groupeabdoulkarim.com) b) Antwerpia, Belgia

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe:

Kierownictwo: Abdoul-Karim Dan-Azoumi (od 12 grudnia 1986 r.) oraz Aboubakar Mahamat (od 1 stycznia 2005 r.). Do oddziałów przedsiębiorstwa zalicza się MINAiR oraz SOFIA TP (Duala w Kamerunie). Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891200

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bureau d'achat de Diamant en Centrafrique/KARDIAM zostało umieszczone w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 12 lit. d) rezolucji nr 2196 (2015) jako „podmiot udzielający wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi w Republice Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe

Biuro BADICA/KARDIAM udzielało wsparcia ugrupowaniom zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej, mianowicie byłej koalicji Séléka oraz Antybalace, poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów i złota, oraz handel nimi.

▼M12

W 2014 r. *Bureau d'Achat de Diamant en Centrafrique* (BADICA) nadal skupowało diamenty z miejscowości Bria oraz Sam-Ouandja (prowincja Haute-Kotto) we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, gdzie była koalicja Séléka nakłada podatki na samoloty transportujące diamenty oraz otrzymuje opłaty za ochronę od kolekcjonerów diamentów. Kilku kolekcjonerów dostarczających diamenty BADICA w miejscowości Bria oraz Sam-Ouandja jest ściśle powiązanych z przywódcami byłej koalicji Séléka.

W maju 2014 r. władze Belgii przejęły dwie przesyłki z diamentami od przedstawiciela biura BADICA w Antwerpii, oficjalnie zarejestrowanego w Belgii jako KARDIAM. Eksperci ds. diamentów ocenili, że przejęte diamenty z dużym prawdopodobieństwem pochodzą z Republiki Środkowoafrykańskiej oraz że wykazują one cechy typowe dla diamentów z miejscowości Sam-Ouandja oraz Bria, jak również Nola (prowincja Sangha Mbaéré) w południowo-zachodniej części kraju.

Handlarze, którzy skupowali diamenty nielegalnie przemycone z Republiki Środkowoafrykańskiej na rynki zagraniczne, w tym z zachodniej części kraju, działali w Kamerunie w imieniu biura BADICA.

W maju 2014 r. biuro BADICA eksportowało także złoto produkowane w Yaloké (Ombella-Mpoko), gdzie niewielkie kopalnie złota pozostawały pod kontrolą koalicji Séléka do początku lutego 2014 r., kiedy to władzę nad nimi przejęły grupy Antybalaki.

2. **BOŻA ARMIA OPORU (*alias*: a) LRA b) Boży Ruch Oporu (LRM) c) Boży Ruch/Boża Armia Oporu (LRM/A);**

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska, b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 7 marca 2016 r.

Informacje dodatkowe:

Ugrupowanie wyrosło w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku. Dopuszczało się uprowadzania, zabijania i okaleczania tysięcy cywilów w Afryce Środkowej, w tym setek w Republice Środkowoafrykańskiej. Przywódca: Joseph Kony. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932344

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Boża Armia Oporu została umieszczona w wykazie w dniu 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. b), c) i d) rezolucji 2262 (2016) jako „podmiot odpowiedzialny za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej", „podmiot uczestniczący w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem", „podmiot rekrutujący dzieci lub angażujący je w konflikt zbrojny w Republice

▼M12

Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego" oraz „podmiot udzielający wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju".

Informacje dodatkowe

LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska przywódca LRA, Joseph Kony, nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Od grudnia 2013 r. LRA dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi – obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu – dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Oddziałom LRA często towarzyszą więźniowie, którzy są zmuszani do pracy jako tragarze, kucharze i niewolnicy seksualni. LRA dopuszcza się aktów przemocy uwarunkowanej płcią, w tym gwałtów na kobietach i dziewczętach.

W grudniu 2013 r. LRA uprowadziła kilkadziesiąt osób w prefekturze Haute-Kotto. Według doniesień LRA od początku 2014 r. uczestniczyła w uprowadzeniach setek cywilów w Republice Środkowoafrykańskiej.

W 2014 r. bojownicy LRA kilkakrotnie atakowali miasto Obo w prefekturze Haut-Mbomou we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej.

Od maja do lipca 2014 LRA w dalszym ciągu dopuszczała się ataków na Obo i inne miejsca w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym najwyraźniej skoordynowanych ataków i uprowadzeń w prefekturze Mbomou na początku czerwca.

LRA przynajmniej od 2014 r. zamieszana w nielegalne polowania na słonie i handel produktami z nich dla zysku. LRA według doniesień zajmuje się też przemytem kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części DRK do Darfuru, wymieniając ją na broń i zapasy. LRA według doniesień przewozi pochodzące z kłusownictwa ciosy słoni przez terytorium Republiki Środkowoafrykańskiej do Darfuru w Sudanie w celu ich sprzedaży. Ponadto na początku 2014 r. Kony według doniesień nakazał bojownikom LRA rabowanie diamentów i złota górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej w celu przewozu zrabowanych surowców do Sudanu. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Na początku lutego 2015 r. bojownicy LRA uzbrojeni w broń ciężką dopuścili się porwania cywilów w miejscowości Kpangbayanga w prefekturze Haut-Mbomou i rabunku żywności.

20 kwietnia 2015 r. na skutek ataku LRA i uprowadzeń dzieci z Ndambissoua w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskie większość mieszkańców tej wsi zbiegła. Natomiast na początku lipca 2015 r. LRA przypuściła atak na kilka wsi w południowej części prefektury Haute-Kotto; podczas ataku doszło do grabieży, aktów przemocy wobec ludności cywilnej, palenia domów i porwań.

▼**M12**

Od stycznia 2016 r. ataki przypisywane Bożej Armii Oporu nasiliły się w prefekturach Mbomou, Haut-Mbomou i Haute-Kotto, w szczególności w niektórych obszarach górniczych w Haute-Kotto. Z atakami wiązały się grabieże, przemoc wobec ludności cywilnej, niszczenie mienia i uprowadzenia. Doprowadziły one do wysiedleń ludności, w tym około 700 osób, które szukały schronienia w mieście Bria.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Strony internetowe zawierające informacje o właściwych organach oraz adres, na który wysyłać należy powiadomienia skierowane do Komisji Europejskiej

BELGIA

http://www.diplomatie.be/eusanctions

BUŁGARIA

http://www.mfa.bg/en/pages/135/index.html

REPUBLIKA CZESKA

http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce

DANIA

http://um.dk/da/politik-og-diplomati/retsorden/sanktioner/

NIEMCY

http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519

GRECJA

http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html

HISZPANIA

http://www.exteriores.gob.es/Portal/es/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Documents/ORGANISMOS%20COMPETENTES%20SANCIONES%20INTERNACIONALES.pdf

FRANCJA

http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/

CHORWACJA

http://www.mvep.hr/sankcije

WŁOCHY

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPR

http://www.mfa.gov.cy/sanctions

ŁOTWA

http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

LITWA

http://www.urm.lt/sanctions

LUKSEMBURG

http://www.mae.lu/sanctions

▼B

WĘGRY

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NIDERLANDY

www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-vrede-en-veiligheid/sancties

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

http://www.msz.gov.pl

PORTUGALIA

http://www.portugal.gov.pt/pt/os-ministerios/ministerio-dos-negocios-estrangeiros/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx

RUMUNIA

http://www.mae.ro/node/1548

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika_in_mednarodno_pravo/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SŁOWACJA

http://www.mzv.sk/sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLANDIA

http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

SZWECJA

http://www.ud.se/sanktioner

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions

Adres, na który wysyłać należy powiadomienia skierowane do Komisji Europejskiej:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
EEAS 02/309
B-1049 Bruxelles/Brussel
Belgique/België
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu